

den Side heller ikke ligefrem processuelt ville bestride den. Dette Spørgsmaal have Forslagsstillerne altsaa tænkt sig skulde bringes til Afgørelse paa den i Forslaget angivne Maade. Dersom man yderligere vilde forlange, at Fordringen skulde være til en vis Grad bevist — det kan vel ikke være Meningen, at den skulde være fuldstændig bevist —, vilde man vel være nødsaget til at indskrænke Bestemmelsen til at gælde Fordringer, der enten støttede sig paa et skriftligt Fundament eller paa en Handelsbog eller deslige, hvorved jo maa bemærkes, at i saa Fald maatte Handelsbogen eller Udskrift af samme forevises Føgeden. Men det forekommer mig, at man derved kommer til at indsnævre Kredsen alt for meget, thi der kan dog være en Mængde mundtlige Fordringer, som ikke støttes paa nogen Handelsbog, idet de tilkomme Personer, der ikke ere forpligtede til at føre nogen saadan og derfor heller ikke gøre det. Det har for os staaet som noget temmelig vanskeligt paa anden Maade end den her foreslaaede at konstatere, om Fordringen er bestridt eller ikke.

Hvad angaar Bemærkningen om Procesomkostningerne, skal jeg ikke have noget imod at lade denne Bestemmelse falde bort, saaledes altsaa, at Procesomkostningspaalæget skal følge de almindelige Regler, ogsaa naar Debtors Indsigelse findes ugrundet. Det tror jeg ikke, der er saa stor Fare ved. Vi have nærmest indsat den Bestemmelse, der nu findes i § 3, for at forebygge, at Folk saadan ganske hen i Blinde straks skulde sige: Ja, vi bestride Fordringen. Men det er muligt, at det i det praktiske Liv ikke vil faa saa stort at sige, hvortil kommer, at naar Indsigelsen er ganske ugrundet, kan man ogsaa efter de almindelige nugældende Regler paalægge vedkommende Procesomkostningerne. Jeg tror derfor ikke, der vil være nogen Betænkelighed ved at følge den højtærede Justitsminister.

Hvad § 6 angaar, kan jeg kun sige, at vi jo væsentlig have støttet os til, at en saadan Bestemmelse er vedtagen baade af Landstinget og af Folketinget i det foreliggende Udkast til Lov om Rettens Pleje. Det er jo kun de Forlig, der ikke oprettes i Forligskommissionen eller Retten, der her tales om. Det, man nærmest har

haft for Øje, er at forhindre den Misbrug, som siges at finde Sted af og til, at Folk ved Forlig, der afsluttes paa Sagførerkontorer og slige Steder, bevæges til at gaa ind paa saadanne Bestemmelser, som f. Eks., at ingen Indsigelse kan fremsættes mod det krævede Inkassationsaalærs Størrelse eller lignende. Der gaas ud fra, at naar Forlig indgaas i Forligskommissionen eller Retten, vil Debitor i Almindelighed blive gjort opmærksom paa, at han ikke kan være tjent med at inklade sig paa de foreslaaede Vilkaar. Naar de derimod oprettes udenfor Forligskommissionen eller Retten, er det ikke sagt, at hans Opmærksomhed bliver henledt derpaa, og derfor er det, man har ment, at denne Bestemmelse kunde være hensigtsmæssig netop i saadanne Tilfælde, idet han ifølge den ved omhyggelig Oplæsning skal gøres opmærksom paa, hvad han gaar ind paa, og derhos sikres imod at komme til at betale mere end et bestemt Beløb. Jeg ser egentlig ikke rettere, end at enten maa man helt udelade denne Paragraf eller tage den omtrent som den lyder, jeg synes ikke godt, der kan være Spørgsmaal om nogen Mellemvej. Men det er jo et Spørgsmaal, der kan overvejes nærmere.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil blot henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at i Underdommernes Henvendelse — der i øvrigt naturligvis ikke er afgørende Norm for, hvorledes Lovforslaget eller Loven skal affattes — gaas der udtrykkelig ud fra, at denne Regel om Udpantning kun skulde gælde Gældsfordringer, om hvilke det derved, at de ere anerkendte, er givet, at de ikke indeholde nogen Retstvist. Men Lovforslaget gaar ikke desto mindre langt der udover, idet det netop forudsætter, at der, uanset at der ingen Indsigelse er fremkommen, og uanset at Udpantning har fundet Sted, dog vil kunne finde Retstvist om Fordringen Sted, og for saa vidt er jeg enig med Lovforslaget, naar det ikke er gaaet saa langt, at det har villet gøre Debtors Undladelse af at fremsætte Indsigelse i Tide ensbetydende med en definitiv Anerkendelse af Fordringen.

Hvad § 6 angaar, mindes jeg vel, at en dertil svarende Bestemmelse er ved-